

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO
PRÁVNÍ MOCI dne **9. 11. 2022** a je
VYKONATELNÉ výrok I. dne **25. 11. 2022**,
výrok III. dne **15.11.2022**

Český telekomunikační úřad
Odbor přezkoumávání rozhodnutí dne **6.12.2022**

Praha 9. 11. 2022

Čj. ČTÚ-40 798/2022-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění účinném do 31. 12. 2021 (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), na základě rozkladu podaného dne 15. 8. 2022 obchodní společností **GA – INTERNET s.r.o.**, IČO 035 82 973, se sídlem Ant. Barcala 1446/26a, 370 05 České Budějovice, právně zast. Mgr. Michalem Fidrou, advokátem, IČO 013 08 874, se sídlem Ant. Barcala 1446/26a, 370 01 České Budějovice, podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), proti výrokům I. a III. rozhodnutí předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 29. 7. 2022, čj. ČTÚ-53 639/2021-606/XV. vyř., o návrhu obchodní společnosti **NEW TELEKOM, spol. s r.o.**, IČO 266 90 471, se sídlem Přípotoční 1519/10c, Vršovice, 100 00 Praha 10, právně zast. Mgr. Ing. Milanem Šoubou, advokátem, IČO 127 03 494, se sídlem Cihlářská 643/19, Veverčí, 602 00 Brno, proti účastníkovi, kterým je obchodní společnost GA – INTERNET s.r.o., ve věci sporu o zaplacení dlužné ceny za poskytované služby elektronických komunikací na základě Smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací č. 555007956 v celkové výši 911 644,39 Kč vč. DPH s příslušenstvím, vydaném v řízení podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, po projednání v rozkladové komisi Rady Českého telekomunikačního úřadu ustavené podle ust. § 152 odst. 3 správního řádu, vydává toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu se rozklad zamítá a napadené výroky I. a III. rozhodnutí předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 29. 7. 2022, čj. ČTÚ-53 639/2021-606/XV. vyř., se potvrzují.
- II. Žádnému z účastníků řízení se nepřiznává náhrada nákladů řízení o rozkladu.

Odůvodnění:

Obchodní společnost NEW TELEKOM, spol. s r.o., IČO 266 90 471, se sídlem Přípotoční 1519/10c, Vršovice, 100 00 Praha 10, právně zast. Mgr. Ing. Milanem Šoubou, advokátem, IČO 127 03 494, se sídlem Cihlářská 643/19, Veveří, 602 00 Brno (dále jen „navrhovatel“), podala dne 4. 7. 2016 k Českému telekomunikačnímu úřadu (dále též jen „Úřad“ nebo „ČTÚ“) návrh na zahájení správního řízení ve věci sporu o zaplacení ceny za služby elektronických komunikací podle Smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací číslo 555007956 v celkové výši 911 644,39 Kč se smluvním úrokem z prodlení. Jako odpůrce byla označena obchodní společnost GA – INTERNET s.r.o., IČO 035 82 973, se sídlem Ant. Barcala 1446/26a, 370 05 České Budějovice, právně zast. Mgr. Michalem Fidrou, advokátem, IČO 013 08 874, se sídlem Ant. Barcala 1446/26a, 370 01 České Budějovice (dále jen „odpůrce“).

Navrhovatel v návrhu zejména uvedl, že s odpůrcem dne 26. 2. 2015 uzavřel Smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací č. 555007956 (dále též jen „smlouva“). Na základě této smlouvy odpůrce čerpal službu MyGate, tj. dodávku VoIP¹ služeb navrhovatele, za které byl povinen platit sjednanou cenu. V srpnu 2015 navrhovatel kontaktoval odpůrce se sdělením, že došlo k neoprávněnému napadení provozních technologií navrhovatele, při němž škůdce neoprávněně využíval VoIP služby. Za toto napadení je odpovědný odpůrce. Odpůrci byly následně zaslány dne 23. 9. 2015 faktura č. 15080182 na částku 688 594,39 Kč a dne 27. 10. 2015 faktura č. 15090138 na částku 223 050,00 Kč. Odpůrce tyto faktury neuhradil. Ve správním řízení o námitce odpůrce proti podané reklamaci bylo uzavřeno, že reklamace odpůrce byly podány opožděně, stejně jako návrh na rozhodnutí o námitce správnímu orgánu. Správní orgán proto námitce nevyhověl. Smluvní úrok z prodlení byl sjednán v čl. 8 odst. 1 Všeobecných podmínek navrhovatele (dále též jen „VP“ nebo „Všeobecné podmínky“).

Přípisem ze dne 21. 4. 2017 vyrozuměl Český telekomunikační úřad, odbor pro severomoravskou oblast, účastníky o zahájení správního řízení, a poučil je o jejich procesních právech a povinnostech. Účastníci řízení byli rovněž vyzváni k doplnění, resp. přednesení tvrzení ve věci.

V rámci správního řízení navrhovatel postupně doplnil svá tvrzení, jakož i důkazy ve vyjádřeních ze dne 9. 5. 2017, 18. 7. 2017, 12. 12. 2017, 16. 7. 2018 a 14. 1. 2019.

¹ Pozn. VoIP (Voice over Internet Protocol) je technologie, umožňující přenos digitalizovaného hlasu v těle paketů rodiny protokolů UDP/TCP/IP prostřednictvím počítačové sítě nebo jiného média, prostupného pro protokol IP. Využívá se pro telefonování prostřednictvím Internetu, intranetu nebo jakéhokoliv jiného datového spojení (zdroj: Wikipedie)

S ohledem na rozsah předmětných podání se tímto již pouze odkazuje na napadené rozhodnutí, kde byly obsahy všech vyjádření podrobně popsány.

Odpůrce se k věci vyjádřil podáními dne 9. 5. 2017, 23. 10. 2017 a 18. 2. 2018, přičemž k podrobnostem jejich obsahu se rovněž odkazuje na napadené rozhodnutí.

K prokázání svých tvrzení navrhovatel předložil mimo jiné kopii smlouvy ze dne 26. 2. 2015; kompletní ceník služby myGate; rozhodnutí o námitce Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro jihočeskou oblast, ze dne 17. 5. 2016, čj. ČTÚ-14 431/2016-633/VIII. vyř. – BáM; fakturu č. 15080182 ze dne 22. 9. 2015, fakturu č. 15090138 ze dne 26. 10. 2015, výzvy k zaplacení, Všeobecné podmínky, e-mailovou korespondenci mezi účastníky týkající se zaslání návodu na PSIP.NEWTEL.CZ -MyVirtualPBX, předání přístupových údajů a neoprávněného napadení SIP účtů, CDR záznamy (na nosiči CD) a dále usnesení Policie ČR o odložení trestní věci.

Odpůrce svá tvrzení doložil e-mailovou komunikací týkající se reklamace dlužných faktur.

Po posouzení věci vydal **Český telekomunikační úřad, odbor pro severomoravskou oblast, dne 28. 3. 2019 rozhodnutí čj. ČTÚ-66 437/2016-638/XXVII. vyř. - KIZ**, kterým ve výroku I. nevyhověl návrhu navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci uhradit navrhovateli dlužnou cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací v celkové výši 911 644,39 Kč s příslušenstvím. Výrokem II. rozhodl, že navrhovatel je povinen uhradit odpůrci náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva v celkové výši 13 316,00 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel včasný **rozklad**.

Po posouzení věci v rámci rozkladového řízení vydala dne 11. 12. 2020 předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu **rozhodnutí o rozkladu čj. ČTÚ-25 860/2019-603**, kterým bylo podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání. Správnímu orgánu I. stupně bylo uloženo náležitě doplnit spisový materiál a rovněž posoudit, zda by příslušným k projednání sporu na prvním stupni neměla být předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu, která podle § 127 odst. 1 ve spojení s § 107 odst. 11 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti.

Přípis ze dne 16. 12. 2021 správní orgán vyrozuměl obě strany sporu o změně funkční příslušnosti v rozhodování sporu s tím, že spor bude rozhodovat předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále také jen „správní orgán I. stupně“) a předmětné správní řízení bude dále vedeno pod čj. ČTÚ-53 639/2021-606.

V rámci nového správního řízení navrhovatel doplnil svá tvrzení ve vyjádřeních ze dne 25. 1. 2022, 4. 4. 2022, 27. 4. 2022 a 24. 5. 2022. S ohledem na rozsah předmětných

podání se odkazuje na napadené rozhodnutí, kde byly obsahy všech vyjádření podrobně popsány.

Odpůrce se k věci vyjádřil podáním dne 24. 2. 2022, přičemž k jeho obsahu se rovněž odkazuje na napadené rozhodnutí.

Dne 11. 5. 2022 správní orgán I. stupně provedl za účasti jednatele navrhovatele důkazy listinou mimo ústní jednání. Odpůrce se k tomuto úkonu nedostavil, byť byl o termínu konání úkonu řádně informován. Kopie protokolu o provedení důkazu byla účastníkům řízení zaslána.

Po zhodnocení důkazního materiálu a právním posouzení případu vydal správní orgán I. stupně dne 29. 7. 2022 rozhodnutí čj. ČTÚ-53 639/2021-606/XV.vyř., kterým návrhu navrhovatele v části vyhověl a uložil odpůrci povinnost do 15 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí uhradit navrhovateli částku v celkové výši 911 644,39 Kč vč. DPH a příslušenství představované zákonnými úroky z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z dlužné částky ve výši 688 594,39 Kč ode dne 22. 12. 2015 do zaplacení a z dlužné částky ve výši 223 050,00 Kč ode dne 10. 11. 2015 do zaplacení (výrok I.), nevyhověl návrhu navrhovatele na uložení povinnosti uhradit úrok z prodlení ve výši 0,30 % denně z dlužné částky ve výši 688 594,39 Kč ode dne 22. 12. 2015 do zaplacení a z dlužné částky ve výši 223 050,00 Kč ode dne 10. 11. 2015 do zaplacení v části co do výše převyšující 8,05 % p.a. z dlužné částky (výrok II.) a dále uložil odpůrci povinnost do 3 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí uhradit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 17 303,00 Kč vč. DPH za právní zastoupení a 36 466,00 Kč za uhrazený správní poplatek (výrok III.).

V odůvodnění správní orgán I. stupně nejprve zrekapituloval dosavadní průběh řízení. K otázce funkční kompetence konstatoval, že jak navrhovatel, tak i odpůrce jsou osobami vykonávajícími komunikační činnosti ve smyslu § 7 zákona o elektronických komunikacích. Předmětem sporu je vyúčtování za služby jak pro čísla, která využíval odpůrce pro vlastní potřebu, tedy jako koncový uživatel, tak pro čísla, která byla poskytována třetím osobám v rámci podnikatelské činnosti odpůrce. Správní orgán I. stupně shledal, že je kompetentní k rozhodnutí o službách poskytovaných odpůrcem třetím osobám, zatímco ke službám poskytovaným navrhovatelem odpůrci jako koncovému uživateli je příslušný oblastní odbor Českého telekomunikačního úřadu. S ohledem na zásadu hospodárnosti, resp. procesní ekonomie a vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o totožnou věc (dlužné plnění), správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že o sporu rozhodne v celém rozsahu on.

Po zhodnocení tvrzení a důkazů předložených účastníky dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že předmětný dluh existuje a odpůrce je povinen jej navrhovateli uhradit.

Z doložených listinných důkazů vyplynulo, že dne 16. 12. 2010 byla mezi navrhovatelem a společností GA holding s.r.o. uzavřena Smlouva o poskytování služeb ev.

č. 555007608 (včetně příloh 1 - 4), jejímž předmětem bylo propojení a udržování tohoto propojení svých veřejných sítí elektronických komunikací a vzájemné poskytování služeb elektronických komunikací podle podmínek této Smlouvy, a to za účelem poskytování služeb elektronických komunikací účastníkům připojeným ke svým sítím a dalším uživatelům. Dohodou o převodu práv a povinností ze dne 1. 11. 2014, resp. 26. 2. 2015 (podpisem druhé smluvní strany, tj. navrhovatelem) došlo k převodu práv a povinností vztahujících se ke službě myGate, jež je předmětem smlouvy č. 555007608, z původního účastníka společnosti GA holding s.r.o. na odpůrce. Bodem 2. bylo stanoveno, že „převod práv a povinností bude ode dne 1. 11. 2014 (včetně) a platnost je podmíněna podepsáním nové Smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací č. 555007956 na výše uvedenou Službu mezi Novým účastníkem a Poskytovatelem“. Oprávněnou osobou k jednání za odpůrce ve věcech administrativních byl p. Marek Alexa, ve věcech technických p. Martin Linduška. K uzavření této smlouvy (č. 555007956), tedy mezi navrhovatelem a odpůrcem, došlo dne 1. 11. 2014, resp. 26. 2. 2015 podpisem smlouvy navrhovatelem. Pověřenou osobou k jednání za odpůrce ve věcech administrativních byl p. Marek Alexa, ve věcech technických p. Martin Linduška.

Uzavření smlouvy mezi navrhovatelem a odpůrcem je věc nesporná. Na základě této uzavřené smlouvy došlo k převedení telefonních čísel specifikovaných smlouvou a SIP účtů² k těmto číslům a odpůrci byl vytvořen nový administrátorský účet. Předmětem smlouvy bylo využívání VoIP služeb k interním účelům odpůrce s tím, že poskytování telefonních čísel třetím osobám bylo pouze jakousi dodatkovou činností, která měla rámcově pokrývat vzniklé náklady.

Správní orgán I. stupně zkoumal, zda navrhovatel odpůrci poskytl veřejně dostupnou službu elektronických komunikací v rozsahu a kvalitě odpovídající ceně, která byla vyúčtována. Shledal, že otázka, v jakém rozsahu byly služby skutečně odčerpány odpůrcem a v jakém rozsahu se na provozu podílel škůdce, je pro účely rozhodování v projednávané věci právně irelevantní, když odpovědnost za provoz a zabezpečení sítě je na odpůrci samotném, neboť jde o zákonnou povinnost stanovenou § 98 zákona o elektronických komunikacích³ osobě vykonávající komunikační činnost, kterou odpůrce je. Dle správního

² Pozn. SIP (Session Initiation Protocol – česky protokol pro inicializaci relací) je internetový protokol určený pro přenos signalizace v internetové telefonii (zdroj: Wikipedie)

³ § 98 odst. 1 zákona o elektronických službách: „Osoba zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinna zajišťovat bezpečnost a integritu své sítě a bezpečnost služeb, které poskytuje. Za tím účelem je tato osoba zejména povinna přijmout technicko-organizační pravidla vytvořená v souladu se síťovými plány podle odstavce 2. S ohledem na technické možnosti tato pravidla zajistí takovou úroveň bezpečnosti, která odpovídá míře existujícího rizika s cílem předejít nebo minimalizovat dopad bezpečnostních incidentů na uživatele a na síť a služby. Bezpečností sítě a služby se rozumí jejich schopnost odolávat s dostatečnou spolehlivostí veškerým zásahům, které narušují dostupnost, hodnověrnost, integritu nebo důvěrnost této sítě a služby, uchovávaných, předávaných nebo zpracovávaných dat nebo souvisejících služeb, které tato síť nebo služba elektronických komunikací nabízí nebo které jsou jejich

orgánu I. stupně byla služba elektronických komunikací vyúčtována odpůrci spornými vyúčtováními za měsíc srpen 2015 a září 2015 skutečně navrhovatelem poskytnuta řádně, a proto navrhovateli vznikl nárok v souladu se smlouvou požadovat za tuto službu úhradu ceny.

Z doložených důkazů dále vyplývá, že přístupové údaje k nově zřízenému administrátorskému účtu odpůrce byly prokazatelně předány, a to osobě pověřené jednat v technických záležitostech. Tento zaměstnanec (p. Linduška) byl smlouvou mezi navrhovatelem a odpůrcem označen jako osoba pověřená ke správě virtuální ústředny a SIP účtů, a to z důvodu, že tuto správu vykonával i v době, kdy byla služba zasmluvněna se společností GA holding s.r.o. Ze Všeobecných podmínek navrhovatele, ani ze smlouvy samotné nevyplývá, že by byl navrhovatel povinen ke správě ústředny včetně jejího nastavení a nastavení parametrů jednotlivých SIP účtů. Odpůrcem nebylo vyžadováno žádné aplikační napojení, ani si u navrhovatele žádnou konkrétní službu přímého dohledu nenakoupil, nepožadoval ji, natož aby se pracovalo např. na vytvoření eskalační komunikační matice, tudíž taková služba nebyla s odpůrcem nasmlouvána. Navrhovatel takový dohled vykonával nepřímo, resp. pouze na svou ochranu. Z doložené e-mailové komunikace mezi zaměstnanci navrhovatele a odpůrce (techniky), která se týkala upozornění na napadení ústředny, vyplývá, že navrhovatel měl nastaveny ochranné mechanismy v několika úrovních. Veškeré tyto mechanismy však byly nastaveny nad rámec smluvních povinností navrhovatele.

Dále správní orgán I. stupně podrobně popsal skutková zjištění vyplývající z navrhovatelem doložených dokladů (otisky obrazovek s příslušnými oprávněními). Ve zkratce se jedná o postup, kdy navrhovatel z úrovně „superadmin“ poskytl základní přístup odpůrci jakožto ISP operátorovi, který pak v nižších úrovních „rootadmin“ a „chilled“ měl celou řadu oprávnění k úpravám v rámci jednotlivých SIP účtů. Konkrétně bylo možno ze strany odpůrce např. měnit nastavený kredit, nastavit „tajné heslo“, měnit jména a hesla ke konkrétním telefonním číslům, upravovat či odstranit stávající číslo, nastavovat tabulku restrikcí, počet paralelních hovorů, denní a měsíční limit, nastavit vynucení PIN při volání xxxKč/min, při přidání nového telefonního čísla aj.

Zákonnou povinnost zabezpečení sítí, resp. poskytovaných služeb měl podle § 98 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích jak navrhovatel, tak odpůrce, a to z důvodu, že jde o osoby vykonávající komunikační činnost. Odpůrce byl o detekovaném narušení provozu informován a byl vyzván, aby z pozice administrátora SIP účtů změnil hesla, která nebyla v souladu s doporučeným nastavením uvedeným v *Návodu na psip.newtel.cz MyVirtual PBX* v bodě 4.1., což prokazatelně neučinil, neboť provoz pokračoval

prostřednictvím přístupné. Bezpečnostním incidentem se rozumí událost, která má skutečný nepříznivý dopad na bezpečnost sítí nebo služeb elektronických komunikací.“

i v následujících dnech. Správní orgán I. stupně konstatoval, že navrhovatel naopak splnil svou obecnou prevenční povinnost, jakož i povinnost ve smyslu shora citovaného ustanovení, když při první možné detekci škodlivých telefonních spojení upozornil odpůrce, vyzval jej k nápravě a provedl vynucené omezení zahraničního volání. Tvrzení odpůrce ohledně napadení telefonních účtů jiného ISP operátora nebylo prokázáno. K rozpoznatelnosti vytváření škodlivých spojení a reakční době zaměstnance navrhovatele správní orgán I. stupně uvedl, že nežádoucí jednání bylo detekováno zejména díky navrhovatelem nastaveným ochranným mechanismům a že reakční dobu navrhovatele považuje za dostatečnou, když sám odpůrce navíc potvrzuje, že o situaci byli průběžně informováni.

Správní orgán I. stupně se pak vyjádřil k dalším námitkám a tvrzením odpůrce. Tvrzení odpůrce o tom, že některá čísla nebyla aktivována ani nastavena u koncových klientů a dále že byly vyúčtovány také služby za údajně zrealizované hovory přes účty tel. čísel, které byly objektivně v minulosti na žádost klientů převedeny k jinému poskytovateli VoIP služeb, než je navrhovatel, shledal správní orgán I. stupně neprokázaná. Podotkl mimo jiné, že s ohledem na úroveň „rootadmin“ a „chilled“ technik byla shora uvedená oprávnění plně v kompetenci odpůrce. Námitku odpůrce, že po uzavření smlouvy dne 26. 2. 2015 nebyl navrhovatelem nikterak poučen či informován o ovládnutí SIP účtů k číslům, správní orgán I. stupně označil za zavádějící, když pověřenou osobou v technických záležitostech byl dle smlouvy ustaven p. Martin Linduška, který obsluhoval ústřednu již od roku 2011. Odpůrcem tvrzená manipulace navrhovatele s vyúčtováním klienta odpůrce *OptiProject* byla navrhovatelem vysvětlena. Odpůrcem navržený důkaz výslechem svědka p. Marka Alexy a p. Štěpána Kmenty pro doložení tvrzení ohledně nastavených oprávnění správní orgán I. stupně odmítl pro nadbytečnost. Podklady ve spisu, konkrétně Úřední záznam o podání vysvětlení a Usnesení Policie ČR o odložení trestní věci shledal správní orgán I. stupně ekvivalentními navrženým výslechem. Jako neúčelný viděl správní orgán I. stupně také navržený důkaz znaleckým posudkem z oboru Kybernetika a znaleckým posudkem z oboru kriminalistika se specializací bezpečnost a ochrana dat, počítačová a informační kriminalita, a to zejména s ohledem na dobu, která uplynula od závadného jednání a absenci provozních a lokalizačních údajů nezbytných i pro zjištění pachatele.

U telefonních čísel 568 420 035 a 568 864 328, které byly předmětem fakturace za 8 a 9/2015, i když nebyly součástí smlouvy mezi navrhovatelem a odpůrcem, má správní orgán I. stupně za prokázané, že předmětná čísla byla přenesena k odpůrci po uzavření smlouvy. Z podkladů ve spisu, a to dokonce z podkladů předložených odpůrcem vyplývá, že odpůrce následně na těchto číslech poskytoval služby třetím osobám. Služby s nimi spojené tudíž pak byly ze strany navrhovatele fakturovány odpůrci oprávněně.

Správní orgán I. stupně uzavřel, že posouzením doložených důkazů bylo prokázáno, že navrhovatel neporušil žádnou svoji povinnost, odpůrce řádně informoval o napadení pobočkové ústředny a opakovaně upozorňoval a vyzýval k nápravě spočívající ve změně stávajících hesel, tak aby došlo k zastavení škodlivého provozu. Naproti tomu odpůrce nikterak nedoložil tvrzení o odpovědnosti navrhovatele z důvodu útoku na jeho zařízení či tvrzení o tom, že by správou a nastavením ústředny byl pověřen výhradně navrhovatel, čímž by byl zbaven odpovědnosti za uvedený incident. Odpůrce, jako osoba vykonávající komunikační činnost, je profesionálem v oboru a odpovědnost za zabezpečení sítě a poskytování služeb je povinností, která je na něj kladena zákonem o elektronických komunikacích, a to zejména ve vztahu ke svým zákazníkům. Přestože se zjevně jednalo o podvodné jednání, nemůže být toto přičítáno k tíži navrhovatele, neboť ten, jak bylo uvedeno výše, své povinnosti splnil. K navrhovatelem požadované lhůtě 3 dnů ke splnění povinnosti správní orgán I. stupně uvedl, že se mu jeví jako příliš krátká, a proto stanovil pariční lhůtu v délce 15 dnů.

Výrok II. nebyl rozkladem napaden, nicméně správní orgán II. stupně jej ve zkratce shrne, neboť jeho obsah sehrál roli pro výrok III. Navrhovatel požadoval zaplacení smluvního úroku z prodlení ve výši 0,30 % denně z dlužné částky ve výši 688 594,39 Kč ode dne 22. 12. 2015 do zaplacení a z dlužné částky ve výši 223 050,00 Kč ode dne 10. 11. 2015 do zaplacení. Takto sjednaný úrok, i přes skutečnost, že jde na obou stranách o podnikatele v elektronických komunikacích a navzdory tomu, že nebyla pro případ porušení téže povinnosti sjednána zároveň smluvní pokuta či jiná sankce, považuje správní orgán za neplatný pro rozpor s dobrými mravy, neboť se jednalo o víceméně běžnou smlouvu o propojení sítí za účelem umožnění poskytování veřejně dostupných telefonních služeb koncovým uživatelům, resp. zákazníkům navrhovatele. Enormní výši úroku z prodlení neodůvodňovala zvýšená rizikovost obchodu vzhledem k předchozímu chování odpůrce či jeho situace v době uzavírání smlouvy, ani (nestandardní) rámcový rozsah očekávatelných škod v případě pozdního zaplacení ceny za poskytnuté služby. Navrhovateli byl proto v souladu se současnou judikaturou přiznán úrok z prodlení v zákonné výši, tedy 8,05 % p.a. stanovený nařízením vlády č. 180/2013 Sb., ze dne 26. června 2013, kterým se mění nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění nařízení vlády č. 163/2005 Sb. a nařízení vlády č. 33/2010 Sb. pro prodlení, které vzniklo od 1. 7. 2013 do 31. 12. 2017, v němž činila výše 2T repo sazby 0,05 % zvýšené o osm procentních bodů, neboť odpůrce se do prodlení s úhradou sporných vyúčtování skutečně dostal.

V odůvodnění výroku III. správní orgán I. stupně nejprve připomenul závěry vyslovené Nejvyšším soudem v rozsudku sp. zn. 23 Cdo 2585/2015 a Ústavním soudem ČR v nálezu sp. zn. I. ÚS 2717/08, z nichž plyne, že při rozhodování o náhradě nákladů řízení je

nutno vážit míru úspěchu v celém sporu, tj. nejen ohledně pohledávky, ale též stran jejího příslušenství. Zároveň poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 1490/2019, dle něhož posuzování souladu či rozporu právního jednání s dobrými mravy závisí na úvaze soudu. S ohledem na skutečnost, že sjednaný úrok z prodlení byl posouzen jako neplatný z důvodu rozporu s dobrými mravy, tj. že posouzení nároku na úhradu úroků z prodlení záviselo na úvaze správního orgánu, aplikoval pak správní orgán I. stupně na rozhodnutí o náhradě nákladů řízení ustanovení § 127 odst. 4: „...i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu předseda Rady přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze předsedy Rady“. V uvedeném duchu pak správní orgán I. stupně přiznal navrhovateli náhradu nákladů řízení v plném rozsahu, a to za uhrazený správní poplatek a dále za 11 úkonů právní služby z nárokových 12, které uznal jako účelně vynaložené.

Rozhodnutí bylo doručeno účastníkům řízení, a to odpůrci dne 29. 7. 2022 a navrhovateli dne 30. 7. 2022.

Dne 15. 8. 2022 byl správnímu orgánu I. stupně doručen včasný rozklad odpůrce proti výrokům I. a III. předmětného rozhodnutí. Rozklad byl podán jako blanketní s tím, že napadené rozhodnutí je *zjevně nezákonné a nepřezkoumatelné* s návrhem, aby Rada ČTÚ napadené rozhodnutí zrušila. Odpůrce současně požádal o určení lhůty k doplnění rozkladu.

Usnesením ze dne 18. 8. 2022 byla podle § 39 odst. 1 správního řádu odpůrci určena lhůta v trvání 5 dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo odpůrci doručeno dne 22. 8. 2022 přihlášením se oprávněné osoby do datové schránky. Odpůrce v určené lhůtě, tj. do pondělí 29. 8. 2022 (konec lhůty byl připadl na sobotu 27. 8. 2022, tudíž jejím posledním dnem je ve smyslu § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu nejbližší pracovní den), žádné doplnění rozkladu nepředložil a do současnosti tak neučinil.

Správní orgán I. stupně vyrozuměl navrhovatele o podaném rozkladu. Navrhovatel se k rozkladu nevyjádřil.

Předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu neshledala důvod pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu (tzv. autoremedura) a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupila věc k rozhodnutí odvolacímu orgánu.

* * *

Podle ustanovení § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu spory mezi osobami vykonávajícími

komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Podle ustanovení § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „správní orgán II. stupně“).

Dne 1. 1. 2022 nabyl účinnosti zákon č. 374/2021 Sb., kterým se mění zákon o elektronických komunikacích a některé další zákony (dále jen „novela“). Dle bodu 19 přechodných ustanovení ke zmiňované novele ovšem platí, že *„zahájená řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 127/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“*. Z uvedeného důvodu jsou v rámci tohoto správního řízení aplikována příslušná ustanovení zákona o elektronických komunikacích ve znění účinném do 31. 12. 2021.

Na základě podaného rozkladu ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu *„odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy“*. Podle ustanovení § 141 odst. 9 správního řádu pak *„odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání“*, resp. rozkladu. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Podle § 152 odst. 5 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.

Uplatněný rozklad odpůrce napadá toliko výroky I. a III. rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Ve smyslu § 82 odst. 3 správního řádu nenapadený výrok II. rozhodnutí nabyl právní moci.

Správní orgán II. stupně věc pečlivě posoudil a shledal, že rozklad odpůrce je nedůvodný.

Na úvod správní orgán II. stupně poukazuje na skutečnost, že odpůrce svůj rozklad nikterak neodůvodnil s tím, že požádal o dodatečnou lhůtu k jeho doplnění. V dodatečně stanovené lhůtě a ani poté však rozklad nedoplnil a nevysvětlil tak, v čem spatřuje namítanou *„zejména zjevnou nezákonnost napadeného rozhodnutí a jeho nepřezkoumatelnost“*.

Správní orgán II. stupně proto napadené výroky I. a III. rozhodnutí přezkoumal ve smyslu § 89 odst. 2 věty první správního řádu pouze z hlediska jeho zákonnosti a z uvedeného hlediska v napadeném rozhodnutí ani v řízení, které jeho vydání předcházelo, neshledal žádnou závažnou vadu.

Řízení před správním orgánem I. stupně proběhlo zcela standardně a v mezích zákona. Správní orgán I. stupně řádně odůvodnil svou příslušnost k projednání věci tím způsobem, že správní orgán II. stupně o ní nemá pochybnost. Účastníci byli řádně vyrozuměni o zahájení správního řízení včetně poučení o jejich procesních právech, byla jim dána možnost předkládat tvrzení a důkazy, vyjádřit se ke shromážděným podkladům pro rozhodnutí, jakož i možnost se s nimi seznámit. Správní orgán II. stupně neshledal žádného pochybení ani v otázce doručování, které probíhalo do datových schránek právních zástupců.

Dále správní orgán II. stupně konstatuje, že napadené rozhodnutí zcela odpovídá ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, když bylo (s drobnou výhradou popsanou níže) řádně a přezkoumatelným způsobem odůvodněno, a to včetně zhodnocení námitek uplatněných účastníky řízení, zejména pak procesně neúspěšným odpůrcem.

Kromě toho musí správní orgán II. stupně poukázat na skutečnost, že řízení podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je řízením sporným podle § 141 správního řádu, ve kterém odpovědnost za zjištění skutkového stavu leží na účastnících a nikoli na správním orgánu. Účastníci tak nesou povinnost tvrzení a důkazní a jím korespondující břemeno tvrzení a břemeno důkazní, tzn. že jsou povinni uvést skutečnosti důležité pro rozhodnutí a označit důkazní prostředky k prokázání skutečností, které tvrdí. Procesní odpovědnost za zjištění skutečného stavu věci tak leží na účastnících, nikoli na správním orgánu. Neprokázání a nedoložení skutečností tvrzených účastníkem může vést k neunesení důkazního břemene a k celkovému neúspěchu ve věci.

V tomto ohledu oba účastníci řízení předložili řadu tvrzení a důkazů, které správní orgán I. stupně vyhodnotil, učinil skutková zjištění a na jejich základě pak provedl právní posouzení věci, s nímž se správní orgán II. stupně ztotožňuje.

Ze správního spisu je zřejmé, že odpůrce měl ve svých rukou veškeré možnosti, a tudíž odpovědnost k zabezpečení SIP účtů k telefonním číslům, na nich odebíral od navrhovatele VoIP služby, a jakožto osoba vykonávající komunikační činnosti ve smyslu § 7 zákona o elektronických komunikacích měl podle § 98 odst. 1 téhož zákona povinnost odpovídající zabezpečení zajistit, přičemž této své povinnosti nedostál. Z uvedeného důvodu správní orgán II. stupně má nárok na úhradu cen za služby poskytnuté navrhovatelem za prokázány.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že napadený výrok I. rozhodnutí je v souladu s právní úpravou i judikaturou. Odůvodnění napadeného rozhodnutí objasňuje závěr přijatý správním orgánem I. stupně, kdy text odůvodnění tvoří logicky uspořádaný celek a poskytuje oporu výroku I. rozhodnutí.

Pro stručnost svého odůvodnění správní orgán II. stupně odkazuje na odůvodnění napadeného výroku I. rozhodnutí, s nímž se ztotožňuje bez toho, že by mu cokoli vytkl, příp. jej po obsahové stránce významně doplnil.

O prodloužení pariční lhůty rozhodl správní orgán I. stupně na základě správního uvážení. Správní orgán II. stupně k tomu konstatuje, že svůj postup správní orgán I. stupně náležitě odůvodnil a tento postup nikterak nevybočuje z obecného rámce právního řádu ČR.

K výroku III. správní orgán II. stupně uvádí následující.

Podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích „Předseda Rady přiznává účastníkovi řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může předseda Rady náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu předseda Rady přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze předsedy Rady. Předseda Rady přiznává náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi také v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem podán důvodně.“

Správní orgán I. stupně ve svém odůvodnění nejprve poukázal na zásadu úspěchu ve věci a současnou judikaturu, podle níž má být míra úspěchu posuzována s ohledem nejen na částku jistiny, ale i příslušenství. V projednávané věci se jednalo o sjednané úroky z prodlení. Byla-li by věc posouzena výlučně uvedenou optikou, muselo by být konstatováno, že výrazně úspěšnější byl v řízení odpůrce v důsledku zamítnutí části návrhu ve výroku II., a to ohledně podstatné části ze sazby úroku z prodlení z původně sjednaných 0,3 % denně, tj. 109,5 % ročně, která byla nakonec přiznána pouze ve výši sazby 8,5 % ročně. Avšak správní orgán I. stupně následně vysvětlil, že k zamítnutí části příslušenství došlo pro rozpor s dobrými mravy. Jde o právní institut, který může být posuzován výlučně uvážením, ať už soudním či správním. Byl tedy splněn předpoklad „záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na úvaze předsedy Rady“ pro využití dispozice „může mu předseda Rady přiznat plnou náhradu nákladů řízení“ při splnění hypotézy „i když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný“. Správní orgán I. stupně i zde využil správního uvážení. K uvedenému postupu byl označeným ustanovením oprávněn, svůj postup odůvodnil, byť by neškodilo důvod pro přiznání plné náhrady nákladů řízení navrhovateli více konkretizovat, neboť je zřejmé, že určujícím pro finální rozhodnutí o nákladech řízení byl plný úspěch navrhovatele co do nároku na úhradu všech požadovaných jistin dluhu a co do nároku na úhradu úroků z prodlení v zákonné výši 8,05 % p. a. Správní orgán II. stupně tak konstatuje, že

s uvedeným upřesněním výrok III. odpovídá ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích a lze jej tak též prohlásit za zákonný.

K nákladům rozkladového řízení správním orgán II. stupně uvádí, že mu není známa a ani ze spisového materiálu nevyplývá skutečnost, že by navrhovateli jako účastníku, který byl v řízení o rozkladu zcela úspěšný, vznikly v rámci řízení o rozkladu náklady ve smyslu ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, z tohoto důvodu se náhrada nákladů rozkladového řízení ani jedné ze stran nepřiznává.

S odkazem na shora uvedené správní orgán II. stupně přezkum napadeného rozhodnutí postupem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu uzavírá konstatováním, že v rozhodování správního orgánu I. stupně ani v řízení jemu předcházejícím neshledal žádná pochybení, a z tohoto důvodu napadené výroky I. a III. rozhodnutí postupem dle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu jako souladné se zákonem potvrzuje.

Správní orgán II. stupně v souladu se shora citovanými závěry a v souladu se svým oprávněním podle ustanovení § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1 zákona o elektronických komunikacích o včasném rozkladu odpůrce rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti rozhodnutí Rady ČTÚ není podle § 107 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích opravný prostředek přípustný.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

Mgr. Ing. Hana Továrková v.r.
předsedkyně Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Otisk úředního razítka

Za správnost: Martina Klikarová, 9. 11. 2022

Vypraveno dne 9. 11. 2022